

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16614

гр. София, 17.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20241110110918 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 65617 от 27.02.2024 г. подадена от ЕТ ФИРМА – М. Д., ЕИК ***** срещу Й. Б. М., ЕГН *****, която не отговаря на изискванията за редовност по смисъла на чл. 127, ал. 1 и чл. 128 ГПК.

С разпореждане № 33336/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 10918/2024 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав, съдът е дал конкретни указания на ищеца да отстрани констатираните нередовности на исковата молба, като в едноседмичен срок от получаване на разпореждането:

1/ внесе по сметка на СРС държавна такса в размер на 114.56 лева и представи доказателства за извършеното плащане;

2/ да изложи конкретни твърдения за факти и обстоятелства, на които основава исковата си претенция, като съобрази обстоятелството, че следва да е налице идентитет между изложеното в обстоятелствената част на исковата молба и изложеното в подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на .гр.д. № 27774/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав, както и идентитет между заявления в исковата молба петитум и посочения такъв в подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК /в настоящия случай в обстоятелствената част на исковата молба са изложени твърдения за обстоятелствата, от които ищеца счита, че произтича правото му на вземане спрямо ответника, които са коренно различни от изложените в подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на ч.гр.д. № 27774/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав; същевременно в петитума на исковата молба претенциите са заявени по начин, по който липсва идентитет между същата, подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на ч.гр.д. № 27774/2023 г., уточнено с молба вх. № 235290/22.08.2023 г., подадена от името на ЕТ ФИРМА – М. Д. и издадената на 30.08.2023 г. в производството по ч.гр.д. № 27774/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав, заповед за изпълнение на парично

задължение по чл. 410 ГПК/.

Препис от разпореждането е връчен на ищеца на 07.04.2024 г. Срокът за изпълнение на указанията, дадени разпореждане № 33336/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 10918/2024 г. по описа на СРС, I ГО, 465 състав, е изтекъл на 15.04.2024 г. /понеделник – присъствен ден/. В предоставения срок от името на ищеца е депозирана молба вх. № 124793/15.04.2024 г., която преповтаря изложеното в исковата молба. Посочва се, че ищецът е внесъл дължимата държавна такса за разглеждане на производството и не дължи допълнителни суми за държавна такса. Отново е преповторена напълно идентична с исковата молба фактическа информация. Единственото допълнително извършено процесуално действие са отправени обидни квалификации към съдебния състав с искания за отвод/тренирани като невалидно процесуално действие по смисъла на чл. 100а ГПК и злоупотреба с право по смисъла на чл. 3 от ГПК/.

От страна на ищеца не е изпълнена каквато и да било част от указанията, дадени с разпореждане № 33336/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 10918/2024 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав. Не е внесена дължимата държавна такса за разглеждане на предявените искове /такава е внесена единствено в заповедното производство по ч.гр.д. № 27774/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав/, съобразно посоченото от съда в разпореждането. Не е уточнена исковата молба, съобразно указанията, дадени в т. 2 от разпореждане № 33336/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 10918/2024 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав. Следва да се има предвид, че липсва идентитет между направеното със заявлението за издаване на заповед за изпълнение искане, издадената заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и релевирания в исковата молба петитум. В исковата молба се претендира стойността на игрален автомат, който не е идентичен с този, посочен както в заявлението на ищеца, послужило за образуване на ч.гр.д. № 27774/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав, нито с този, за който на ищеца е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК. Същевременно в петитума на исковата молба претенциите са заявени по начин, по който липсва идентитет между същата, подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, послужило за образуване на ч.гр.д. № 27774/2023 г., уточнено с молба вх. № 235290/22.08.2023 г., подадена от името на ЕТ ФИРМА – М. Д. и издадената на 30.08.2023 г. в производството по ч.гр.д. № 27774/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав, заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

Така въпреки дадените указания исковите претенции не са индивидуализирани чрез правопораждащите им юридически факти (основанието на иска по смисъла на чл. 127, ал. 1, т. 4 от ГПК) и вида и обема на предявеното притезание (петитума на иска по смисъла на чл. 127, ал. 1, т. 5 от ГПК).

Изрично посочено в разпореждането от 01.03.2024, че при неотстраняване на нередовностите **в цялост и в срок** производството ще бъде прекратено. Към настоящия момент след дадена възможност нередовностите не са отстранени, поради което съдът намира, че исковата молба следва да бъде върната, а делото – прекратено.

Допълнително съдът намира, че с предявяването на настоящия иск ищецът ЕТ

ФИРМА – М. Д. не преследва легитимен интерес и действието представлява злоупотреба с право по смисъла на чл. 57, ал.1 от Конституцията, чл. 17 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи/ по аналогия от чл. 35, т.3, б.“а“от конвенцията/ и само на това основание искът се явява недопустим. Ищецът е един от т.н. „масови ищци“, който със завеждането на съдебни искове не преследва разрешаване на гражданскоправен спор. Настоящият съдебен състав третира настоящия съдебния спор срещу Й. Б. М.- бивша съпруга на ищеца като „**frivolous litigation**“, в който са въведени несериозни и изначално необосновани фактически и правни аргументи, като единствената цел е **тормоз със принципно позволени съдебни средства на ответника**. Съобразно формираната практика на ЕСПЧ злоупотреба с право е и използването на език на вражда и омраза срещу съда и в сезиращите го процесуални документи, като всеки опит за използването на такъв език е несъвместимо с търсената от страните и дължима от съда защита, поради което нарушава принципа на добросъвестност по чл. 3 от ГПК.

Съгласно задължителните за съдилищата разрешения, дадени в т. 13 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, при прекратяване на производството по делото по иска по чл.422, респ. чл.415, ал.1 ГПК издадената заповед за изпълнение и изпълнителният лист подлежат на обезсилване. Компетентен да обезсили заповедта за изпълнение, издадена по чл.410, съответно по чл.417 ГПК, и да обезсили изпълнителния лист по чл.418 ГПК при прекратяване на производството по иска, предявен по реда на чл.422 ГПК, е съдът в исковото производство, който е постановил определението за прекратяване, като обезсилването на заповедта за изпълнение и изпълнителният лист следва да се постановят едновременно с определението за прекратяване на производството по иска.

Мотивиран от горното и на основание чл. 129, ал. 3 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исковата молба с вх. № 65617 от 27.02.2024 г. подадена от ЕТ ФИРМА – М. Д., ЕИК ***** срещу Й. Б. М., ЕГН *****.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 10918/2024 г. по описа на СРС, I ГО, 46 състав.

ОБЕЗСИЛВА изцяло заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 30.08.2023 г., издадена по ч. гр. д. № 27774/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 46 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____

